

Madeira'n matka 18. -25.12.2017

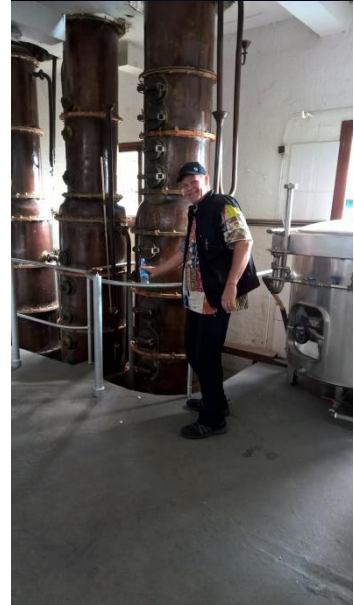
Varasimme Madeira'n matkamme Aurinkomatkoilta. Viikon matka viiden tähden hotellissa lähtönä Helsingistä maksoi kahdelta yhteensä 1 528 €. Lento Oulusta Helsinkiin yhteensä 59,80 € ja juna takaisin yhteensä myös 59,80 €. Kustannukset siis kaikkiaan 1 647,60 €. Ei ole paha hinta joulun vietosta lämmössä.

Maanantaina 18.12. sukulaismies vei meidät kentälle autollamme. Matkalla haimme 105,5 vuotiaan ystävämme mukaamme Helsinkiin. Hän tarvitsi apuamme. Matka meni tosi hyvin ja nopeasti ollen etuajassa jopa parikymmentä minuuttia. Koneen ovella oli Finavian mies pyörätuolin kanssa vastassa. Saatiin nopeasti ystävämme matkalaukku ja rollaattori. Meillähän ei ollut kuten tavallista muuta kuin reput ja ne menivät käsimatkatavaroina. Näin Salme pääsi viettämään joulua lastensa luokse ja me jatkoimme uudelleen turvatarkastukseen. Odotusta Madeira'n lennolle oli vain pari tuntia.

Lento Madeiralle kesti noin 5 tuntia. Perillä näytti aluksi pilviseltä, mutta kyllä se aurinko sieltä kuitenkin tuli esiin ja koko viikon aikana se paistoikin mukavasti. Sadetta ei ollut ja ilmakein lämpeni päivä päivältä. Vain yöllä sää viileni. Merivesi oli lämpöisempää mitä hotellin ulkoilma-altaat.

Pikkubussilla matkattiin hotellille [Savoy Saccharum Resort & Spa](#). En laskenut kuinka monesta tunnelista ajoimme, mutta paluumatkalla sain laskettua niitä olevan 27. Se on paljon, kun ajattelee, että matka oli vain 40 km ja monet tunnelit olivat yli kilometrin pituisia. Tiet olivat hyviä ja niitä risteili montakin vierekkäin. Kalliiksi on tullut. Kun ei oltu tunnelissa, niin saatiin ihastella vehreitä vuoriston rinteitä. Tasaista paikkaa ei näkynyt muuta kuin rinteiden porrastukset.

[Calheta](#) sijaitsee lounaisrannikolla. Se on saaren kuumimpia paikkoja. Hotelli oli aivan rannassa. Heti aulasta näimme, että kysymyksessä oli todellakin design-hotelli. Viisi tähteäkin osoittautui ansaituksi. Taiteilijat ja sisustajat olivat ottaneet mallia sokeri&rommi -tehtaan koneista. Aamiaisravintolakin oli nimeltään Engenho kuten lähistön sokeritehdaskin. Seinissä oli valokuvattuna sokeriruokojen kuten huoneessamme, koneiden osia, putkia jne. Alakerrassa oli galleria, jossa oli valokuvia tehtaan historiasta.

Huoneemme oli neljännessä kerroksessa (siis 5. kerros). Parveke oli merelle. Huone oli upea kooltaan 35 neliötä. Koko seinä oli lasia ja kun istui huoneessa, näytti siltä, että meri alkoi parvekkeeltamme. Rannalla oli aallonmurtajilla suojattu ranta, mutta se oli mustaa laavakiveä, joten emme uineet siinä, vaikka monet tekivät niin. Helppo siitäkin olisi ollut mennä mereen, sillä aallokkoa ei juurikaan ollut kuten ei muutenkaan. Lähistöllä 500 metrin päässä oli Calhetan kylä, jossa oli kaksi upeaa hiekkarantaa samoin aallonmurtajilla suojattuna. Samalla reissulla saattoi käydä kaupassa ja nauttia rantabaarin antimista.

Hotellin Rommibaarissa

Rantabaari

Tutustuimme hotelliimme kiertelemällä sen eri osissa. Hotellilla oli kaksi aikuisten ulkoallasta ja yksi lapsille. Yksi hyvin lämmin allas oli sisätilassa, mutta uituani siinä kerran hylkäsimme sen liian lämpimänä. Lisäksi oli spa-alueella oma uima-allas, mutta siellä me ei käyty. Aamuisin heti herättyämme vielä aamun viileydessä

menimme 8. kerroksen infinity-altaalle kuntosalin kautta. Vain kerran salilla oli joku muu lisäksemme. Laitteita oli paljon. Minä lähinnä käytin kuntopyöriä, mutta Jussi tykkäsi crosstrainerista ja käsipainoista. Koska vesi oli yöllä kylmennyt, niin oli tosi pirteä olo uinnin jälkeen puhumattakaan maisemista.

Ravintoloita ja baareja oli useampi. Kaikissa käytiin, mutta vain kerran syötiin illallista hotellilla. Aamiainen piisasi pitkälle päivään ja myöhemmin söimme rannan ravintoloissa - kalaa enimmäkseen paitsi jouluaattona, jolloin olimme aikoneet syödä hotellilla jouluaterian, valitsimmekin rantabaarista hampurilaiset. Hotellin menu olisi maksanut 100 € ja se tuntui liialliselta kun meillä ei edes ollut nälkä. Itse en koskaan pysty syömään paljon. Kaupasta ostimme sämpylöitä, juustoa ja kinkkua ja joulunajan kunniksi suklaata. Punaviiniä oli juomaksi, mutta vesipulloja emme ostaneet, sillä johtovesi oli juotavaa vaikkei kovin hyvää. Parvekkeellemme paistoi aurinko aamusta iltaan, joten siinä oli leppoista kahvitella. Calhetan marketti oli hyvin varusteltu, mutta se haju! Kala-altaat ja lihatiskit haisivat voimakkaasti. Ihmiset ostivat tavaraa ostoskärryt pullolleen. Kassajonoa oli vaikea osata valita, vaikka kassoja olikin useita. Ihmiset ostivat varmaan siksi niin paljon kerralla, koska automatkat vuoren rinteillä oleville asunnoille olivat vaikeat, eikä muita kauppia ollut likellä.

Netistä katsottiin, että ihan lähellä olisi Madeiran ainoa modernin taiteen uusi museo [Casa das Mudas](#). Lähellä mikä lähellä. Oli kyllä näkösellä, mutta korkean vuoren huipulla. Kun kerroimme ovimiehelle menevämme sinne, hän kysyi tarvitsemmeko auton. Ehei, me pojat sitä kävellään tuommoinen lyhyt pätkä. Kun sitten saavuimme ylös menevän tien alkupäähän, niin järki voitti ja otimme taksin. 5 eurolla se vei meidät museolle ja meille jäi voimia kiertää siellä. Ylhäältä oli upeat näkymät alas rantaan.

Museossa ei saanut kuvata, mikä oli hyväkin. Tulipahan katseltua tarkkaan, kun ei tarvinnut räplätä puhelinta. Taidetta oli paljon laava-aiheesta. Oli mustaa ja valkoista. Mielenkiintoinen oli lattiassa oleva valkoinen ympyrän kehä, jossa oli yksi musta ratsastussaapas ja sen päällä pieni valkoinen vauvan tossu. Seinässä oli mustia ratsastuksen välineitä. Yhdellä seinällä oli useita valkoisia lippiksiä mustalla pohjalla ja niissä partapeilit. Näyttely oli mielenkiintoinen ja ulkoapäin rumalta bunkkerilta näyttävä rakennus oli sisältä valoisa parkettilattiainen. Poikkesimme oluella museon kahvilan terassilla.

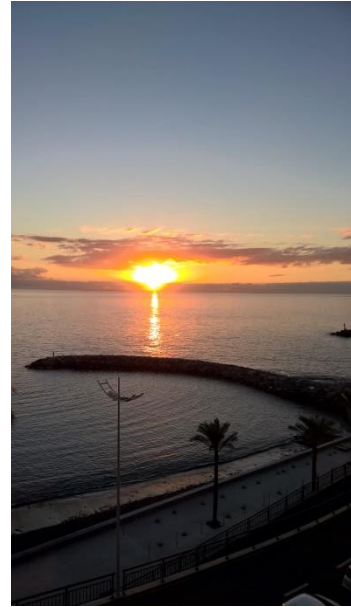
Kävelimme alas. Ihmettelimme taloja ja niiden pihvoja. Millä ihmeellä ihmiset pääsevät autoineen pihuille. Tienhaarassa meille tuli ongelma, kun muistelin, että taksi oli ajanut tunnelista, mutta onneksi ei siihen menty, koska se oli pitkä ja olisi vienyt vuoren toiselle puolen. Muistin väärin. Melkein alhaalla kirkon kupeessa olikin yllätykseksemme rommitislaamo [Engenho da Calheta](#). Se oli auki tai ainakin me vapaasti pääsimme sinne avoimista ovista. Se ei ollut nyt toiminnassa, mutta jälkikäteen saimme selville, että se toimii vielä huhti-toukokuulla. Calheta on tunnettu myös parhaan valkoisen rommin 'Aguardenten' tuotosta, joka on erikoinen ainesosa Madeiralle tyypilliselle juomalle 'Ponchalle'. Hotellilta olisi voinut varata retken tähän paikkaan, mutta nythän me katsottiin se ominpäin.

Yhtenä aamuna lähdimme nousemaan vuorelle vievää tietä. Emme ottaneet evästä emmekä edes juotavaa, koska ajattelimme löytävämme jonkun baarin rinteeltä. Saimme nousta 2,5 km ennen kuin tämä toive

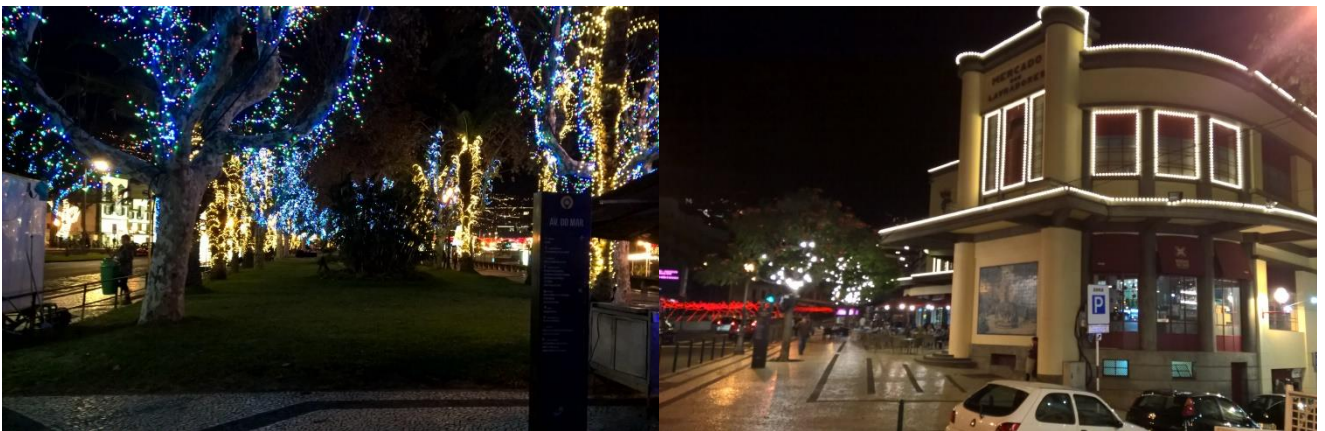
toteutui. Yhdessä erittäin jyrkässä tien kohdassa olisi ollut pikku baari, mutta se oli kiinni. Kaiteista pitämällä jatkoimme matkaa ja vihdoinkin pääsimme kylään. Kirkon kupeessa oli kaksikin baaria. Istahdin kansanbaarin terassille ja odotin, että Jussi hakee meille oluet. Harvoinpa juoma niin hyvälle maistui. Takaisin laskeutuessamme oli jyrkän tien kupeessa oleva baari auennut. Emme malttaneet olla astumatta sisään. Halusimme ottaa jotain väkevämpää ja osoittelimme viinahyllyjä. Nuori neito vaikutti hieman tollolta. Hän huuteli kovaan ääneen äitiään, nosteli tikapuita ja ojenteli meille erilaisia pullonpohjia. Päädyimme Malibuun, jossa rommia oli hieman pullon pohjalla. Tyttö kaatoi laseihimme pullon loput, mutta hinnasta ei tullut tolkkua, kunnes äiti takahuoneesta tuli meitä palvelemaan. Euron maksoi lasillinen ja kohta meille tuotiin pipareita kyytipojaksi. Kun oltiin syöty ne, niin kohta hymyilevä rouva toi lisää. Matkoilla tällaiset pienet ystävällisyyden osoitukset tuntuvat hyviltä.

Jo nousumatkalla olimme useasti pysähdelleet ihailemaan banaaniviljelmiä. Jotkut tertut oli kääritty siniseen muoviiin. Olivatkohan ne kypsempiä kuin muut. Valtavan kokoisia joulutähden terälehtiä, kolibrikukia ja muita kasveja oli paljon, mutta ei varmaan niin paljon kuin keväisin olisi. Koska pelkäsin polvieni rasittuvan levadoilla nimenomaan alas tullessa, emme käyneet niillä. Nähtiin kyllä ja aika korkealla kävimme lähes noiden harmaiden havupuiden rajalla. Korkealla olisi ollut kylmä, eikä meillä ollut mukana sellaisia kampeita, joilla olisimme pärjänneet siellä. Sitä paitsi emme olleet matkustaneet kylmästä Suomesta tänne palelemaan.

Yhdellä maksetulle retkelle kyllä osallistuimme. Hotelli järjesti iltaretkiä Funchalen jouluvaloilla. Hinta oli 22€. Meitä ei ollut kuin kourallinen pikkubussissa, jolla ajoimme kaupunkiin. Opas-tyttö kiersi kansamme etanan vauhtia ympäri kaupunkia rannasta lähtien. Koko kaupunki oli kuin satumaa. Rannalla oli kaikenlaista ohjelmaa ja ihmisiä oli paljon. Myyntikojujakin oli paljon. Opas selosti hyvin kaiken näkemämme. Ilta oli viileä ja minulla oli takki, mutta yksi seurueesta oli helleasussa.

Kauppareissulla olimme ihastelleet pientä apartementos –hotellia. Siinä oli pieni terassiravintola ja kävimmekin siinä kyselemässä. Huoneen hinta oli 50 €, mutta emme nyt päässeet katsastamaan, koska hotelli oli täynnä. Saimme kuitenkin hotellin yhteystiedot sisältävän kortin, jossa [nettisivusto](https://www.youtube.com/watch?v=6wC1kquWZHE). Jos ja kun tulisimme vielä Madeiralle, voisi tämä olla varteenotettava hotelli. Talo näyttää kivalta ja sijainti on loistava.

Youtuben videoita

<https://www.youtube.com/watch?v=6wC1kquWZHE>

<https://www.youtube.com/watch?v=KGL97jN5gsU>

<https://www.youtube.com/watch?v=sLh53QRWVDI>

<https://www.youtube.com/watch?v=jqXNPFdpOaQ>

<https://www.youtube.com/watch?v=Oi5oG16y5p0>